

Hermelinska nätverket

Välkomna på mellanmöte!

Den 30 mars 2019 bjuder styrelsen
in till fest på Långholmen

sid 6-7

En kommunikatör och en resenär

Möt stipendiaterna Louise Hermelin
och Erik Engberg

sid 8-9 och 13

En god gärning för utsatta barn

Lotta Severin startar hälsomottagning
på skola i Indien

sid 14

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Gifta

Den 9 juni vigdes Oscar (Åsby, Sven, Nenne) och Christina, se bild intill.

Den 7 juli vigdes Fredrik (Thorsvi, Adolf, Adolf) och Johanna, se nästa sida.

Avlidna

Den 1 juni avled Brita (Thorsvi, Robert, Nils). Se även artikel på sidan 4.

Den 15 juni avled Joakim (Åsby, Sven, Sven Samuel). Se även artikel nedan.

Födelsedagar första halvåret 2019

1 jan: Märta Bodilly, 90 år, Nacka

28 feb: Ewae, 50 år, Borås

26 mar: Isabella, 60 år, Rejmyre

29 mar: Magnus Wadstein, 60 år, Linköping

15 apr: Sonita, 50 år, Löddeköpinge

13 maj: Elisabeth, 90 år, Enköping

1 jun: Inger Allard, 90 år, Mjölby

9 jun: Eric Severin, 70 år, Stockholm

Har vi missat något?

Står det inget här om något viktigt som har hänt i ditt liv? I så fall är det inte av illvilja, utan för att vi i styrelsen inte vet om att det har hänt. Hör gärna av dig till redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller 070-380 15 55 och hjälp oss hålla koll!

Den 9 juni på Skansens drop in-bröllop vigdes Oscar Hermelin och Christina Ahlström. Med under vigseln var dottrarna Alice och Edith. Vigsselförrättare var Stefan Gaspar och Lena Hansson.

Joakim Hermelin 1934-2018

It is with great sadness that the family announces the passing of Joakim Hermelin on Friday, June 15, 2018.

A native of Sweden, Joakim moved to Canada with his family when he was 40. He worked the majority of his years with the Forest Extension Service in the New Brunswick Government. He had a passion to help people and had been active in the Rotary Club all his life. He loved nature and spent endless hours in the UNB woodlot and in his garden.

Joakim is survived by his wife Michele (Proulx), his children Louise (Jacques Leroy), Peter (Jane Kidney) and Tessa (Kevin Seldon), and six grandchildren (Maneesha, Maika, Gracie, Erik, Laura and Alex).

Joakim was predeceased by his parents Sven Samuel and Alida (Akerblom) Hermelin. His siblings, Ulrika, Niklas and Christoffer continue to live in Sweden.

The family extends sincere thanks to all the caring staff at York Care Centre, home to Joakim for the last 5 years of his life.

Efterlysning från Johan

Eric Hermelin framstår allt oftare som en av släktens stora personligheter. Om man googlar på honom får man cirka 100 träffar. Det är såvitt jag kan se mer än någon annan släkting.

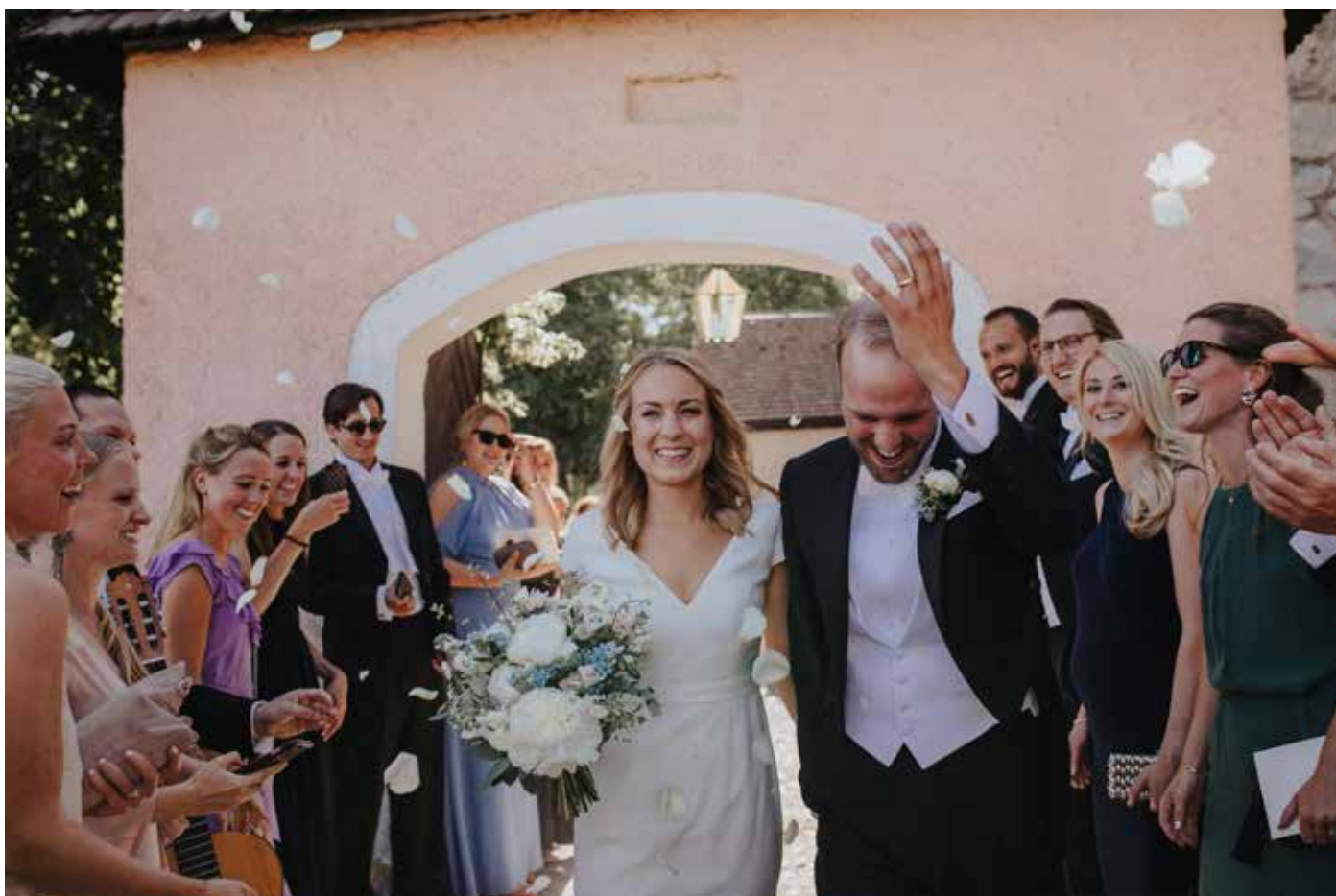
Det som sticker ut är ”Ett samtal om Eric Hermelin på Stockholms stadsbibliotek” och naturligtvis SVT:s film

”Sufismen och Eric Hermelin” som var aktuell i samband med förra numret av Nätverket.

Häromdagen fick jag ett mejl från religionsvetaren Simon Sorgenfrei vid Södertörns högskola. Han undrade om släktföreningen hade kännedom om Erics brevväxling med Sufirörelsen i Sverige, som var verksam 1924-1935. Eric lär ha varit i kontakt med

den svenska ledaren Elsa Ulma Haglund och en av rörelsens högsta ledare vid namn Mursid Ali Khan.

Tyvärr kunde vi inte hjälpa honom med varken brev eller dagboksnotiser. Är det någon annan i släkten som har vetskap om brev eller liknande från Eric? Hör av er till mig på johan@hermelin.com.

Den 7 juli i år gifte vi oss på Thorsvi som visade sig från sin absolut bästa sida dagen till ära! Vi hade glädjen att kunna samla ca 110 gäster bestående av familj och närmsta vänner. Sommaren 2018 går till historien som en rekordvarm sådan och vår bröllopsdag var inget undantag. Däremot kom det ett par droppar regn innan vigseln i Torsvi kyrka, men det ska ju betyda tur. Tyvärr räckte inte turen till Sveriges landslag i fotboll som tyvärr fick lämna VM i tid till drinken. Stämningen var trots detta på topp tack vare det vackra vädret, allas glädje och en och annan dryck. /Johanna & Fredrik

Forts. grenar, kvistar och blad

Brita Hermelin 1919-2018

Brita Hermelin, Blixta, Söderköping, avled strax före sin 99-årsdag.

Hennes närmaste är dottrarna Aino och Ulla och söner Johan och Gunnar med familjer.

Brita Hermelin föddes i Hovmantorp och kom till Söderköping när hennes far under trettioalet köpte Tomtaholms gård. I Drothem var fadern politiskt engagerad och Britas familj blev ganska snart bekant med familjen Hermelin där sonen Nils och Brita fattade tycke för varandra.

De gifte sig 1940. Vigseln blev en krigsvigsel eftersom Nils skulle ge sig ut som frivillig i finska vinterkriget. Britas far, som var finländare, hade flytt till Sverige när den ryske generalguvernören över Finland ville tvinga unga finnar att göra sin värnplikt i Ryssland. Nils aktiva ställningstagande för Finland delades av Brita som under hans bortavaro skötte gården.

Hennes intresse för politik väcktes tidigt men det aktiva engagemanget fick vänta medan barnen växte upp. Det blev i stället lottarörelsen som fick ta del av hennes engagemang, bland annat var hon ordförande i Drothems lottakår mellan 1942 och 1952.

Familjen Hermelin var en mycket samhällsintresserad familj och Nils blev ordförande i dåvarande drätselkammaren och därefter i

Söderköpings kommunstyrelse. Det politiska engagemanget för Britas del blev först i skolstyrelsen och därefter i socialnämnden. Att det började med skolfrågor var naturligt för henne med tanke på att hon under femtiotalet var ordförande i Hammarkinds-kretsen av Östergötlands barn och även var den

Brita var en kvinna som gärna ville vara med och bestämma och blev ofta ordförande. I skolstyrelsen var hon ordförande 1964-1970 och därefter vice ordförande tills hon 1976 blev ordförande i socialnämnden. Ett uppdrag hon hade till 1988. Brita har även varit kommunfullmäktigeledamot och ledamot av kommunstyrelsen.

Även i vår Moderata partiorganisation hade Brita sin naturliga roll som ordförande i länskvinnoförbundet 1966-70 och i partiets kvinnoförning i Söderköping.

Britas naturliga charm och hennes äkta engagemang för människor i omgivningen gjorde att hon uppskattades av alla som fick förmånen att möta och lära känna henne både i politiken och i andra sociala sammanhang. Hon hade lätt att samarbeta med alla utan att för den skull göra avkall på de frågor hon fann viktiga.

Brita var en person som med sin positiva syn, väfnasthet och lätthet till skratt fick alla att trivas i hennes närhet.

När Brita nu lämnat sitt älskade Blixta, som hon kallade sitt eget paradiset, får vi hoppas att hon har funnit ett nytt sådant. Vi andra kommer att minnas hennes som den härliga människa hon var.

*Anders Senestad, fd
kommunalråd i Söderköping*

som var med och bildade Söderköpings Samrealskolas första föräldraförening.

Men... var är alla släktingar?

Ordförande Johan vill visa släktföreningens informationsskatt för fler

Släktföreningen har ett alldeles eget och ganska unikt arkiv i Eskilstuna. De många hyllmetrarna av hermeliniana sköts på ett förtjänstfullt sätt av stadsarkivet. Där finns äldre handlingar från släktmöten och styrelsemöten men också tidningsurklipp, kartor, foton, brev samt litteratur av och om släktmedlemmar. Vi har dessutom ett tiotal personarkiv. Nämnas kan sekreteraren Olof, riksrådet Carl, översättaren Eric, bergsingenjören Elias, folkbildaren Honorine och konstnären Olof.

Rusning till hyllorna?

Jag kan inte påstå att antalet besökare är särskilt stort. Snarare tvärtom. Väldigt få söker i arkivet (1-2 personer per år) och ännu färre besöker det fysiskt.

Det är förstäeligt. Innehållet vänder sig snarare till forskare än till oss som klarar oss med lite personligare och mer lätt-tillgänglig släktinformation. Vem orkar åka till Eskilstuna för att leta i dammiga hyllor efter något som kanske finns där? Uppenbarligen knappast någon alls. Så hur ska vi göra all information som föreningen sitter på mer tillgänglig?

Om inte berget kommer till hermelinerna

Svaret är givet, enkelt och finns redan på plats. Hemsidan! Den är sprängfylld med hermeliniana. Jag lovar att efter bara några minuters navigering hittar du något intressant.

Men. Vi har ett problem. Vi har 500 nya filer som ska läggas in. Det är mängder av foton, ljudband, äldre handlingar, personbeskrivningar och mycket mera.

Att lägga in dem på hemsidan är inget problem. Det tar lite tid men det fixar vi. Problemet är att vi inte vill göra det utan publik. Jo, jag vet att jag har narcissistiska drag, men vem vill göra en tunnel (i fotboll alltså) utan publik?

Lösningen? Vi ökar publiktillströmningen! Varje ny artikel på hemsidan kommer att lanseras med ett mejl. För att läsa klickar du bara på länken i mejlet och sen kan du ta del av innehållet. Enkelt va?

En liten men viktig detalj saknas

Det är bara en detalj som saknas. Din mejladress och ditt godkännande av att vi får ha dina personuppgifter i vårt register.

Den detaljen löser du enkelt genom att skapa ett konto på hemsidan under fliken Medlemssida. Av släktföreningens 480 medlemmar har 70 hittills lyckats med detta. Om du tillhör den kontolösa majoriteten så hoppas jag att du fixar det nu. Då får du sitta på bästa läktarplats och kan kolla styrelsens lir. Du får gärna applådera också. I vår Facebook-grupp till exempel.

Bilden nedan är ett exempel på vad du kan hitta på hemsidan. Den visar Österbygrenens spridning i Europa. Peka på en cirkel så ser du vilka som bor där. På hemsidan alltså :-)

Hemsidan blir det vi fyller den med

- Är ditt företag eller annan verksamhet du bedriver med på hemsidan?
- Har du någon släkting som du vill ha med i Biografierna?
- Saknar du information om någon släktgård?
- Har du bilder från något av våra släktmöten som inte finns med?
- Eller saknar du något annat på hemsidan?

Kontakta någon av oss som jobbar med hemsidan så fixar vi det! Du når oss via e-post, johan@hermelin.com eller cornelia.hermelin@gmail.com.

Not från redaktören: Du hittar hemsidan på <https://www.hermelin.net>.

Välkomna på mellanmöte!

Den 30 mars 2019 bjuder släktföreningen in till fest på Långholmen i Stockholm

Äntligen är det dags att träffas igen!

Två och ett halvt år har gått sedan släktmötet på Hooks Herrgård i Småland, och nu är det dags för mellanmöte. Vi hoppas att många av er följde vår uppmaning att reservera helgen 29-31 mars 2019 i kalendrarna, för den 30 mars 2019 blir det av. Varmt välkomna till Långholmen i Stockholm för en härlig dag tillsammans!

Efterlysning: barn och unga

Extra välkomna till mötet är våra unga släktingar. I enlighet med släktmötets uppdrag till styrelsen har vi skapat ett särskilt program för alla som är ungefär 25 eller yngre, med fokus på de som är ungefär 8-25 år. Syftet är dels att låta de yngre generationerna lära känna varandra bättre redan under mötet, dels att få ta del av de yngres tankar och

idéer om vad släktföreningen och släkten kan betyda för de yngre och hur vi kan göra det intressant för dem att vara aktiva och delta i möten och aktiviteter framöver.

Vi subventionerar också deltagandet helt för alla under 18 år, så för dem är hela arrangemanget inklusive middag och dryck gratis. För släktingar från 18 år och uppåt är kostnaden 150 kr.

Programmet för dagen

Mellanmötet inleds klockan 13.00 med lunch. Därefter vidtar olika aktiviteter för olika åldrar och intressen.

De som känner för en lugn eftermiddag får gärna ta ett glas vin, en promenad eller bara umgås med likasinnade släktingar.

För våra allra yngsta släktingar och deras föräldrar ordnar vi tipsrunda och äventyrspromenad samt pyssel och lek.

Fångkamp på Långholmen

De som känner sig lite mer äventyrliga (från 8 år och uppåt) får gärna delta i Fångkampen på Långholmen, en spännande aktivitet där vi delar in oss i lag och tillsammans löser klurigheter och hittar på strategier för att samla så många fånglås som möjligt på tid. Här hoppas vi särskilt att den yngre gruppen deltar och passar på att lära känna varandra lite bättre!

Vi vill också bjuda in de yngre att fika med oss i styrelsen för att prata om vad vi kan göra för att hjälpa dem att få och hålla kontakt med andra unga släktingar och med oss i släktföreningen.

De lite mer aktiva aktiviteterna sker både utomhus och inomhus oavsett väder, så vill ni delta i dem är det bra med kläder som passar både utelek och fin middag inne. Annars gäller ledig klädsel.

Långholmen sett från ovan

Värdshusbyggnaden redo för middagsgäster

Middag, underhållning och mingel

Klockan 17.00 inleder vi kvällen med välkomstdrink och en spännande filmvisning. Kort därefter sätter vi oss till bords för att njuta av en god middag och varandras sällskap. Efter middagen serveras kaffe och avec, och vi har möjlighet att prata och umgås fram till att kvällen avslutas vid 22-tiden.

Anmälan och frågor

Vi hoppas så klart att så många som möjligt vill och kan komma på mötet. Anmälan görs senast 1 mars 2019 via hemsidan (se länk nedan eller klicka er fram via fliken Släktföreningen och rubrikerna Evenemang och Fest på Långholmen). Återigen, varmt välkomna!

Kort om Långholmen

På den långsmala ön som ligger nära centrala Stockholm finns spår av forntida boplatser från 900-talet. Första gången ön omtalas i historien är 1435 då Sveriges riksråd höll ett möte på Långholmen. Ön tillhörde kronan fram till 1647 då drottning Kristina donerade den till Stockholms stad.

Långholmens historia som fängelseö började 1724 när staten förvärvade en gård på ön som omvandlades till spinnhus, en straffinrättning för kvinnor. Fängelseverksamheten byggdes ut efterhand och kom att dominera ön under 250 år. Sjösidan mot

Mälaren förskönades under 1800-talet senare del. Stora mängder av lera lades på berget och 3 000 träd planterades av fångarna. Det är tack vare det som ön är en grön oas i dag. I början av 1900-talet planerade staden att anlägga en natur- och folkpark på östra sidan och en del vägar och parkplanteringar anlades.

Fängelseverksamheten upphörde 1975. Under en tid därefter förföll byggnaderna och en del fick rivas. 1989 öppnade Långholmens Hotell och vandrarhem med värdshus och konferensmöjligheter och nu är ön öppen för alla att njuta av.

Källa: <https://langholmen.com>

Anmäl er via hemsidan senast den 1 mars!

Fyll i era uppgifter i formuläret på <https://www.hermelin.net/slaktforeningen/evenemang/fest-pa-langholmen/>

Livet i Nice

Erik Engberg tackar för bidraget till en fantastisk tid i livet

Andra halvan av 2017 spenderade jag i ett av världens, enligt mig, häftigaste områden: Den franska Rivieran. Här fick jag chansen att uppleva en helt ny kultur, en ny miljö och helt nya människor och vänner. Nu ska jag ta er, kära släkt, genom en tid i mitt liv jag aldrig kommer att glömma.

Resan tar sin start

Så nervös jag var innan jag åkte. Jag hade aldrig varit så långt borta från min familj och riktiga vänner. Detta kanske låter löjligt för många, Nice är ju inte andra sidan jordklotet direkt, men trots det var jag minst sagt orolig inför vad som skulle hända. Skulle jag förstå språket? Skulle jag få några vänner? Skulle mitt boende hålla någon slags hygienstandard? Frågorna var många och ovissheten enorm.

17.25 gick planet från Landvetter flygplats och då kände jag att det inte längre fanns någon återvändo.

Den franska kulturen kom jag i kon-

takt med ytterst tidigt under min resa. Jag flög nämligen Air France ner istället för SAS, Norwegian eller något annat vanligt bolag som man åker ner med. På Air France bjuder de på kaffe och kaka precis som vanligt, men de erbjuder också rött eller vitt vin helt utan extra kostnad. Nu började Frankrike kände jag.

Jag landade 23.30 på Nice internationella flygplats och började skolan 08.00 dagen efter. På de 8,5 timmarna hann jag gå vilse fem gånger.

Språket

Att lära sig ett helt nytt språk lockade så klart väldigt mycket och var egentligen huvudanledningen till att jag åkte. Nu sådär snart ett år senare kan jag stolt titulera mig som... i alla fall halvflytande på det franska språket, ett språk som jag anser är ett av de vackraste i världen. Det var absolut tufft i början, man kan säga mycket om fransmän men engelska kan

de inte! Detta var dock till min fördel då jag tvingades in i språket. Tur att man kommer långt på lite vänlighet och ambitiöst kroppsspråk, var en tanke som slog mig stup i kvarten första veckorna.

Vänner och människor

Så småningom började det vardagliga språket att lossna. Kortsiktig eufori uppstår när man kan klara sig på riktigt i mataffären, på bagerier och konditorier. Ja ni förstår ju lite min vardag när ni läser om det där.

Hur som helst började jag sakta och organiskt utveckla min vänskapskrets till att inkludera fler och fler fransmän. Med dessa har jag än i dag lite kontakt, även om jag nu bor i Sverige. Så klart hade jag vänner i klassen också men de kom mer ”av sig själv” och jag tyckte det var roligare att aktivt hitta nya vänner på stan. Detta ledde även till att jag ibland pratade franska med mina svenska kompisar vilket var en aning märkligt för dem.

Artikelförfattaren Erik i egen hög person

Skolan

Skolan var pittoresk och låg i vad jag kallar det ”riktiga” Nice, alltså inte vid stranden utan en bit uppåt mot stan. Detta innebar att jag fick se hela Nice vilket kändes bra, givande och genuint.

Lärarna på skolan var absolut konservativa och klassiska. Skolbänkar, gammalt material och obligatorisk närvaro, inte alls som i Sverige där det är en mycket mer avspänd skolgång. De var dock otroligt pedagogiska och jag lärde mig mycket tack vare dem, även om man absolut ska förstå vikten av att prata och bada i franska.

Mat och dryck

Kulturen i Frankrike skiljer sig inte enormt mycket från den svenska kulturen som vi känner så väl. De stora skillnaderna är väl kontanterna (så mycket vanligare där nere), aperitifen som man intar nästan varje dag och (så klart) vinet. Sniglar åt vi, både på restaurang och så

lagade vi egna vilket är enklare än vad man tror.

Annars är det framför allt brödet och espresson man känner av. Som jag åt baguette, pain au chocolat och croissanter!

Höst i Nice

Turistsäsongen är snudd på extrem i Nice med mängder av människor från hela världen. Även hela september är det väldigt tätt med turister. När oktober däremot smög sig på minskade antalet något. Lite kallare blev det men det var absolut 17-18 grader hela oktober och november, och oj så vackert det blev! Nice är vackert året om men det här var någonting helt nytt. Höstlöven, solen på husen och naturen i kombination var en syn jag aldrig hade sett maken till tidigare.

Livet går vidare

Nu är jag hemma i Sverige igen. Och det ska sägas att trots att mitt liv i Frankrike

var underbart är det absolut skönt att sova i sin egen säng igen och att dricka svenskt kaffe. Dock ser jag inte att min tid i Frankrike är över. Jag har redan boktat in resor för att hälsa på mina kompisar där nere och jag kan inte vänta tills nästa flyg går.

Vidare ser jag verkligen att jag har boendemöjlighet i Frankrike igen. Just nu driver jag tillsammans med några gamla vänner ett företag där vi arbetar med IT-system mot detaljhandeln. Vi söker expansion in i Frankrike och därmed får jag chansen att spendera ytterligare tid där och uppleva mer av språket, kulturen och människorna.

Tack!

Slutligen vill jag tacka så hemskt mycket för stipendiet. Det var till stor hjälp då Nice är vackert men oj vad det kostar att bo och leva där. Tack för stipendiet och att ni möjliggjorde så mycket lycka för mig under en fantastisk tid i mitt liv!

Johan och Agneta 150 år

Om en storslagen fest på Riddarhuset i juni 2018

Så har den nu ägt rum, Johan och Agnetas 150-årsfest som aviserades i Nätverket #37. Jubileet gick av stapeln lördagen den 9 juni 2018 med middag i Riddarhusets Spelrum för trettio inbjudna gäster placerade vid tre bord.

Våra gäster var förutom närmaste familj och vänner de släktingar vi tillsammans under åren lärt känna såväl på Johans svärdsida släkten Hermelin (sedan 1998) som på spinsidan släkten Schnell (sedan 2015). Det blev en mycket lyckad fest, inte minst tack vare en noggrann bordsplacering jämte förhandsinformationen "Vem är vem vid borden" som sändes till var och en före festen.

Vår tanke att berika festen med ett överraskningsmoment gick inte att genomföra då artisten Magnus Uggle avböjt eftersom han var upptagen på annat håll. Tack vare ett alternativt arrangemang som blev mer än lyckat

fick vi alla kring borden lyssna till originalversionen av "En katt bland hermelinerna" via Youtube, hela femton verser med Karl Gerhards fantastisk uttrycksfulla röst som är svår att efterhärma. En kortare version med Magnus Uggle finns även den på Youtube.

I välkomstalet berättade vi om en

liten incident som förde oss samman. Agneta lyckades identifiera en melodi Johan försökt ta reda på namnet på och som Johan undrade om Agneta kände till vid ett av våra första samtal efter

föredrag om Riddarhusets historia väl värt att lyssna till.

De tackbrev vi fått efter festen är fyllda med superlativer: en supertrevlig och oförglömlig fest, allt så perfekt och

smakfullt arrangerat i Riddarhusets allra vackraste sommardräkt, med spännande gäster och ett värdpar som var strålade och stilig, maten utsökt och välkomponerad, med roliga och personliga tal under en minnesvärd kväll.

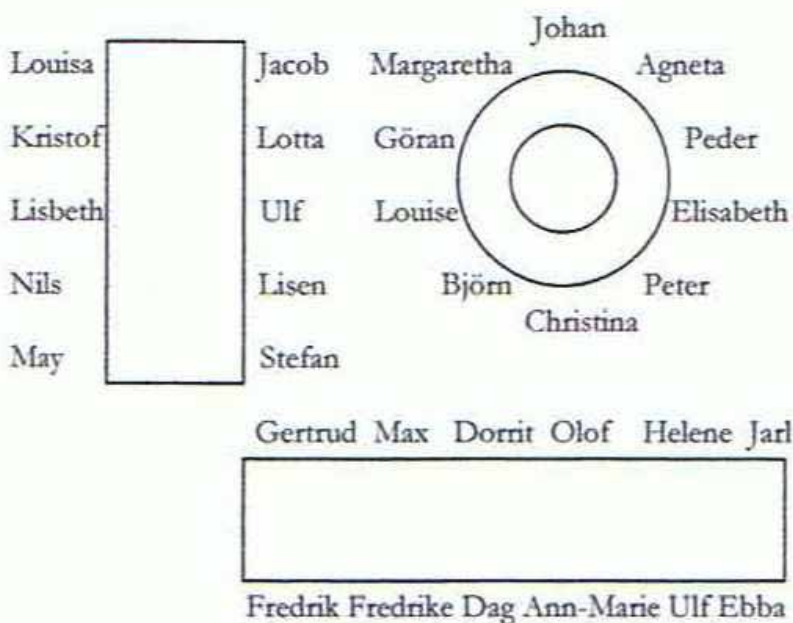
Vi vill också nämna Ebbas spontana tal i vilket hon tillkännagav att hon med make Niklas blivit stolta svärföräldrar till nyblivna friherinnan Christina Hermelin, som tidigare samma dag ingått äktenskap med deras son Oscar. Vi önskar det nygifta paret all lycka.

Att planera för festligheter förgyller vardagen. Vi har redan börjat fundera på hur vi ska fira vårt silverbröllop den 19 september 2024.

Tack vare mycket champagne och långt leverne hoppas vi på en ny fest i Riddarhuset om sex år. Välkomna då!

(Not från redaktören: Artikeln inklusive "Vem är vem vid borden" i sin helhet finns på hermelin.net, där med ett flertal länkar till bland annat musik och lästips)

Bordsplacering Spelrummet

Middagsgäster Spelrummet 32 personer

Agneta och Johan Hermelin, Fredrike Hermelin Tamas och Kristof Tamas, Jacob och Louisa Hermelin Tamas, Göran Wennergren, Ebba Hermelin, Max och Margaretha Hermelin, Olof och Christina Hermelin, Ulf och Gertrud Hermelin, Fredrik och Heléne Hermelin, Dag Hermelin, Ulf Hermelin och Louise Ribbing, Peder och Lisbeth Ribbing Peter och Ann-Marie Hermelin, Björn och May Nyström, Jarl och Elisabeth Wennerholm, Nils B Ericsson, Dorrit Duzaine Englund, Lisen Gunnarsson, Lotta von Sivers Rosberg och Stefan Rosberg

att vi mötts under hösten 1997. Lyssna gärna på den vackra musiken som Agneta med hjälp av sina musikintresserade föräldrar lyckades finna (länk finns på hemsidan).

Som avslutning höll Ulf junior en presentation i Riddarhussalen bland alla vapensköldar, ett intressant och lärorikt

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa jenny@hermelin.com om du ser något kul!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet var den 10 september. Det var styrelsemöte nummer sex sedan släktmötet 2016.

Fredrik anslöt under mötet, vilket gjorde styrelsen fulltalig.

Vi följde den dagordning som Johan skickat ut och gick som vanligt igenom ekonomin och fondernas utveckling, mellankommande beslut och innehållet i kommande nummer av Nätverket.

Vi avhandlade också Johans egenkomponerade film om vårt släktvapen, medlemsregistret, och vårt kommande mellanmöte samt beslutade hur det växande behovet av administrativ hjälp ska hanteras under en testperiod.

Vi hade också glädjen att få besluta om utdelning av stipendier, men eftersom mötet hölls tidigare på hösten än normalt beslutade styrelsen att ge Johan mandat att bifalla stipendier om totalt 8 000 kr per stipendiat. Vilka som fick stipendier kan du som vanligt se på sidan 15.

Protokollen från styrelsens möten hittar du på vår hemsida. Har du frågor om styrelsearbetet eller om protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

//Hanna Jessing

Vi saknar din notis!

Vill du berätta om något som rör släkten för Nätverkets läsare? Vi tar tacksamt emot tips. Nyfödda små släktingar, födelsedagar med mera hamnar under Grenar och kvistar, annat hamnar här. Mejla dina tips till redaktör Jenny på jenny@hermelin.com, och glöm inte bilder!

Under rubriken Grenar och kvistar kunde ni läsa att man får många träffar om man googlar på Eric Hermelin. En annan släkting med många träffar på Google (och fler på väg) är Magdalena, som förutom arbetet med egna företaget Hermelins Grönsaker också

är en allt flitigare debattör. I sociala medier (bilden nedan är från Instagram), intervjuer och krönikor i olika tidningar delar hon med sig om sina tankar kring bland annat hållbarhet, företagande, mat och jordbruk. Googla själv så får du se!

Hybrid med mycket att göra

Louise berättar om sina studier i kommunikation

Under snart tre år har jag utbildat mig till kommunikatör vid Göteborgs Universitet. Dessa tre år har inte alltid varit lätta, men i januari 2019 tar jag examen.

Vad gör en kommunikatör?

Att arbeta med kommunikation är oerhört brett. Även jobbtiteln som kommunikatör är bred – och benämns kanske som något annat om några år. Det går att jobba på kommun, myndighet, företag, byrå eller som konsult. Tänk er att de flesta behöver någon som kan kommunicera åt dem! Vare sig det gäller att lansera en sprillans ny produkt, stöd vid framtagning av varumärke, strategier för sociala medier eller mer klassiskt PR-arbete. Branschen är i konstant förändring. Och det gör att pressen på att vara en hybrid oerhört mycket större. Denna mening kommer ge er större förståelse till varför min studietid inte direkt innehöll endast studier.

Från Liseberg till akademiker

Hösten 2015 fick jag för mig att söka till Medie- och kommunikationsvetarprogrammet vid Göteborgs Universitet till vårterminen. Fem dagar innan kursstart blev jag antagen, samtidigt höll jag på att inventera efter ytterligare en säsong på Liseberg. Den första tiden på utbildningen var inte lätt. Likt många studenter började jag tvivla på om jag verkligen ville studera, eftersom jag inte klarade min första tenta. Denna osäkerhet försvann dock efter ett tag.

Utmaningar och utveckling

Under termin två ville jag utmana mig själv. Detta är ett genomgående tema i mitt liv. Jag fick en praktikplats på marknadsavdelningen på företaget NA-KD.com och arbetade på deras influencer marketing-avdelning två dagar i veckan samtidigt som jag hade kurser i PR och

opinion. Termin tre läste jag även två distanskurser i marknadsföring och marknadskommunikation för att bredda mina vyer. Mycket av utbildningen som ges på GU har avstamp i myndigheter och kommunala verksamheter, och därmed saknade jag fördjupning i det kommersiella perspektivet. Under termin fyra fick jag anställning på NA-KD.com igen och arbetade heltid och pluggade på distans på min fria termin med fördjupning i marknadsföring och digital marknadsföring.

Efter att ha fått mersmak av det praktiska fortsatte jag med detta under termin fem. Jag fick ovärderlig praktisk erfarenhet genom att jobba på Chalmers Studentkår Rekrytering som kommunikatör, ett jobb som var fantastiskt roligt. Samtidigt hade jag praktik på Cordovan Communication där jag jobbade med sociala medier och PR. Den terminen var den roligaste, även om det var krävande att faktiskt ha två jobb samtidigt. Men det var nu jag verkligen förstod att jag hade valt rätt yrke – för det kändes inte ens som att jag jobbade.

Snart börjar ett nytt kapitel

Kommunikation är en oerhört bred profession som omges av väldigt många faktorer, och omvärlden är alltid viktig att ha i åtanke. Det finns sällan ett svar som är rätt, och det är ytterligare något som jag verkligen älskar. Jag är nu inne på min sista termin där jag tar en metodkurs och ska skriva kandidatuppsats.

Avslutningsvis vill jag ödmjukt tacka släktföreningen för stipendiet som jag fått tilldelat varje termin. Det underlättade enormt i form av kurslitteratur, var en riktig räddare i nöden när min laptop gick sönder, och gav mig ytterligare möjligheter att nyttja min studietid på bästa sätt. Stort tack!

En släkting som gör skillnad

Redaktör Jenny har mött Lotta Severin, som har rest som volontär till Indien

När detta nummer av Nätverket landar i era brevlådor befinner sig Lotta Severin och vännen Catharina Larson i Jaigaon, en stad i nordöstra Indien nära gränsen till Bhutan. Där ligger nämligen Kjell Borneland Academy, en skola som grundades av en svensk reseledare som heter just Kjell Borneland, och som är helt beroende av donationer och volontärarbete som det Lotta och Catharina är där för att utföra.

Bibliotek, lekplats och hälsomottagning

Catharina är där för att följa upp ett tidigare projekt där hon ordnade ett bibliotek, gungor och klätterställningar till skolgården och fem iPads till barnen. Lotta, som är sjuksköterska, är där för att dra igång en enkel hälsomottagning där hon kommer kolla barnens hud, näringsstatus och blodvärden och undervisa om grundläggande hygien. Och se till att de får i sig lite mat, för många barn kommer inte bara smutsiga till skolan utan också med tomma magar.

Jaigaon är en fattig stad med ett stembrott och gränshandel som huvudsakligt levebröd. På Kjell Borneland Academy går drygt 100 barn, varav några har föräldrar som kan betala en liten summa för barnens skolgång men många är gatubarn och saknar allt. Närmaste sjukhus ligger fem timmar bort,

men det finns en läkare och ett litet apotek i staden. De barn vars föräldrar inte har råd att köpa mediciner kan få hjälp från skolan om de blir sjuka.

Berest med eftertraktade kunskaper

Lotta är dotter till Måns, som tidigare var ordförande för släktföreningen. Att hon reser till en plats långt från allfarvägarna är inte så märkligt som det låter med tanke på hennes livshistoria. Som liten bodde hon i Liberia, och genom åren har hon också bott i Tokyo, England och i Tyskland. Sedan 2001 bor hon dock i Sverige med maken Eric och de tre numera vuxna barnen Oscar, Ludwig och Emilia. Som narkosköterska är hon hett eftertraktad, och jobbar därför som en galning fast hon egentligen gick i pension i juli i år. Och nu vill hon alltså använda sina kunskaper för att hjälpa barnen i Jaigaon.

Vill du hjälpa Lotta att hjälpa barnen?

Förutom sin egen insats samlar Lotta också in pengar som kommer användas till att köpa välling åt de fattigaste barnen på skolan. Om du vill ge ett bidrag kan du skicka det via Swish till Lotta på 0733-46 90 03. Mer information om skolan finns på Swed-Asia Travels hemsida <https://www.swedasia.com/projekt-indien-skola.html>.

Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	okt 2018	2017	2016	2015	2014
Släktföreningen	8 626	8 275	7 990	8 008	7 247
Victor Hermelins minne	12 365	11 847	11 275	11 065	10 469
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	3 072	2 934	2 784	2 699	2 418
Lena Robertsdotters fond	4 612	4 408	4 144	4 059	3 693
Totalt	28 676	27 464	26 193	25 831	23 827
Värdeförändring för perioden	4%	5%	1%	8%	14%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning på olika tillgångslag per den 30 september 2018 framgår av diagrammet intill.

Fonderna

Fr.o.m. 1 januari 2018 har släktföreningen samlat alla svenska aktieplaceringar i fonder och äger därmed inte längre enskilda aktier. I praktiken innebär detta ingen nämnvärd förändring, då de enskilda aktier som fonderna haft placeringar i ingått i den fond som vi nu placerar i. Till och med september i år har uppgången varit drygt 4%.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Mejla johan@hermelin.com och sök stipendium! Denna termin fick 17 släktingar 8 000 kronor vardera:

Alexia, dotter till Gustav och Dina, Instituto Marangoni, Milano (Thorsvi, Ernst, Olof)

Cornelia, dotter till Fredrik och Gabrielle, Linnéuniversitetet (Thorsvi, Robert, Jan)

Ellen, dotter till Joachim och Mia, Högskolan i Kristianstad (Gripenberg, Josef, Axel)

Erik Engberg, son till Brita, Chalmers (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Livia, dotter till Gustaf och Dina, Umeå universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Louise, dotter till Johan och Ann-Christin, Göteborgs Universitet

(Thorsvi, Adolf, Stellan)

Maika Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, University of Amsterdam (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Maneesha Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, Royal Veterinary College, London (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Max Wilén, son till Ulrika och Henrik Wilén, Linköpings universitet (Thorsvi, Adolf, Carl)

Oscar Morehead, son till Gabrielle och John Morehead, Hanze University, Holland (Österby, Max, BeO)

Petra Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Malmö högskola (Thorsvi, Ernst, Olof)

Rickard Engberg, son till Brita, Göteborgs Universitet (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Samuel, son till Sven och Pia, Malmö högskola (Thorsvi, Ernst, Olof)

Sara, dotter till Otto och Pia, Umeå universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Sophia, dotter till Otto och Pia, Linköpings universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Therese, dotter till Christian och Maria, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Thyra, dotter till Olof och Tina, Uppsala universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbilder

Långholmen, där nästa års mellanmöte kommer äga rum

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Jenny Hermelin, ledamot
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

